

Nr 137.

Av herrar Nilson i Spånstad och Pettersson i Dahl, *angående anvisande av medel till bekämpande av hönstyfus inom avelsbesättningar m. m.*

Hönsskötseln har de båda senaste decennierna visat en mycket snabb utveckling. Särskilt under efterkrigsåren har ökningen i äggproduktionen varit stark. I jordbrukskalkylen för produktionsåret 1948/1949 beräknas fjäderfäproduktionens värde från hönshållning såväl vid som utanför jordbruket till 248,2 miljoner kronor. Detta uppgår till nära $\frac{1}{4}$ av mjölkproduktionens värde.

Fjäderfäskötseln lider i verkligheten ett betydande men av skadeverkan från flera olika hönssjukdomar, av vilka hönstyfus är den vanligast förekommande. Frågan om ändrade bestämmelser rörande bekämpandet av hönstyfus har länge varit föremål för utredning. Genom beslut den 15 juni 1935 anbefalldes Kungl. Maj:t lantbruksstyrelsen och numera veterinärstyrelsen att verkställa sådan utredning.

Denna utredning drog avsevärd tid och avlämnades till Kungl. Maj:t först i början av 1948. Av utredningen framgår, att en övergång från nuvarande tvångsåtgärder till ett frivilligt bekämpande skulle medföra en avsevärd effektivisering. Ävenså skulle en sådan reglering av den yrkesmässiga försäljningen av avelshöns m. m. jämte den yrkesmässiga kläckeriörelsen som ämbetsverken föreslagit medföra att spridningen av sjukdomen i mycket hög grad inskränktes, varigenom möjlighet skulle erhållas att framgångsrikt bekämpa sjukdomen.

Det är synnerligen angeläget att effektiva åtgärder snarast vidtagas för bekämpande av berörda sjukdom, så att den icke vinner ökad spridning. Dessa åtgärder böra i rådande läge koncentreras på avelsbesättningarna och kläckerierna. I ämbetsverkens ovannämnda utredning och förslag skulle hönstyfusbekämpandet komma att omfatta landets hela hönsbestånd eller f. n. mellan 13 och 14 miljoner höns. Genom att de statsunderstödda åtgärderna inskränkas huvudsakligen till avelsbesättningarna, vilka torde innehålla ca 1,5 milj. höns, skulle kostnaderna avsevärt kunna nedbringas. Efter vad jag under hand inhämtat skulle ca 25 000 kronor erfordras av statsmedel för ett dylikt reducerat bekämpande.

Med stöd av vad ovan anförts hemställes,

att riksdagen måtte besluta dels att ur anslaget till förekommande och hämmande av smittosamma husdjurssjukdomar: Övriga utgifter 25 000 kronor få användas till bekämpande av hönstyfus inom avelsbesättningar i huvudsaklig överensstämmelse med de riktlinjer som lantbruksstyrelsen och veterinärstyrelsen i sin utredning föreslagit, dels att i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om utfärdande av bestämmelser om vissa villkor för rätten att yrkesmässigt idka hönseri- eller kläckerirörelse enligt av nämnda utredning framlagt förslag.

Stockholm den 21 januari 1949.

Hj. R. Nilson
i Spånstad,

Anders Pettersson
i Dahl.

Nr 138.

Av herr **Nolin m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts framställning om anslag till kostnader för planeringskommittéer.

(Lika lydande med motion i Första kammaren nr 116.)

Stockholm den 20 januari 1949.

C. Oscar Nolin.

Jöns Nilsson
i Bästekille.

Märta Boman.

Carl Östlund.
